

РЕШЕНИЕ

№ 7060

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6956** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Рубимекс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Л. Ж. С. – Управител, чрез адвокат И. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, стая 216, против РЕШЕНИЕ № 1296 от 12.04.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 107-ми състав по НАХД № 9766/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 560220-F566483/11.02.2021 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 4 във връзка с чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС на „Рубимекс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118 от ЗДДС. С решението е изменен размерът на наложената санкция от 3 000.00 лв. на 500.00 лв., включително и основанията за налагане на имуществената санкция от чл. 185, ал. 4 вр. ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се съображения за несъставомерност на извършеното деяние. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени изцяло издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез процесуалния си представител изразява становище за неосонвателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че на 14.08.2020 г. е извършена проверка от служители на ЦУ-НАП, в търговски обект – ресторант „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Рубимекс“ ЕООД. При същата е установено, че дневният оборот от монтираното в обекта ЕКАФП, модел TREMOL FP 15-KL, с ИН на ФУ ZK143697 и ФП 50182021, съгласно дневен финансов отчет „Х“ № 020195/14.08.2020 г. е в размер на 476.80 лв. Съгласно изготвен опис на парите в касата фактическата наличност в касата на обекта към момента на проверката е в размер на 565 лв. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени суми“. Установена е промяна в касовата наличност в размер на 88.20 лв., която е преценено, че представлява въвеждане на пари в касата извън случаите на продажба, която не е отразена във фискалното устройство в момента на извършване на проверката. Проверката е документирана с Протокол за извършена проверка № 0086503/14.08.2020 г.

Във връзка с установеното от страна на Т. К. – инспектор по приходи в ЦУ-НАП на дружеството-касатор, е съставен АУАН № F566483/25.08.2020 г. за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти на МФ. АУАН е връчен на упълномощено лице от дружеството.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 560220-F566483/11.02.2021 г., с което на основание чл. 185, ал. 4 във връзка с чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС на „Рубимекс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

на МФ. С НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, предвид влязло в сила предходно издадено НП № 498276-0346753/12.05.2020 г., връчено на „Рубимекс“ ЕООД на 26.10.2020 г. /влязло в сила на 03.11.2020 г./.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 560220-F566483/11.02.2021 г.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. СРС е приел, че е налице основание да преквалифицира нарушението от такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., чл. 185, ал. 4 вр. ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС вр. чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и да се определи имуществена санкция в размер на 500.00 лв.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Обжалваното решение на СРС е постановено в съответствие с материалния закон.

Правилен е изводът на въззивния съд, че при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на установеното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. В наказателното постановление е изложено становище за неоснователност на подаденото срещу АУАН възражение, а доводите на касатора за допуснати нарушения в хода на административнонаказателното производство са неоснователни.

Съгласно нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. В случая, въз основа на установените факти, СРС е формирал правилен извод за осъществен от дружеството-касатор състав на нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. От приетите писмени и гласни доказателства се установява, че при

извършената проверка от контролните органи е установена положителна разлика от 88.20 лв. между касовата наличност, разчетена по данните от извадения от тях от ФУ дневен финансов отчет от 14.08.2020 г., респективно и фактическата касова наличност, установена при преброяване и описване на наличните пари в касата. По безспорен и несъмнен начин е установено, че така установената промяна в касовата наличност не е била отразена във ФУ, чрез функцията „служебно въведени“, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Настоящият съдебен състав, изцяло споделя мотивите на СРС, че безспорно дружеството-касатор е извършило установеното нарушение. Действително, съдът не е обсъдил свидетелските показания на разпитания в хода на съдебното производство свидетел –сервитьор в проверявания обект. Този пропуск обаче, не е довел до неправилно установяване на фактическата обстановка и превратното и анализиране. Очевидно, след като се твърди, че установената сума в плюс представлява бакшиш и е собственост на обслужващите заведения сервитьори, то същата е следвало да се намира у тях, а не в общата каса. Наличното в обекта ФУ е притежавало и са били активни функциите „служебно въвеждане" и „служебно извеждане" на суми, което изключва възможността за отразяване в книгата за дневните финансови отчети на промяната на касовата наличност съгласно чл. 33, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ (отм., но действаща към датата на нарушението).

Настоящият касационен състав, изцяло споделя извода на първостепенния съд за недоказаност на твърдението на административнонаказващия орган, че нарушението е извършено в условията на повторност. Правилно същият е приел, че предходното НП , с което жалбоподателят е наказан за същото нарушение, е влязло в законна сила след осъществяване на процесното деяние. Поради това, законосъобразно, на основание чл. 337, ал.1, т. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът е преквалифицирал нарушението в по-леко наказуемия състав по чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС и е определил имуществена санкция в размер от 500.00 лв.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

По така изложените мотиви, касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Страните не са претендирали разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение № 1296 от 12.04.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,

НО, 107-ми състав по НАХД № 9766/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.